

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 62. — ŠTEV. 62.

NEW YORK, TUESDAY, MARCH 15, 1932. — TOREK, 15. MARCA 1932

VOLUME XXX. — LETNIK XXX

GLASOVANJE O PROHIBICIJI V POSLANSKI ZBORNICI

MOKRAČI SO SPRAVILI SKUPAJ 187 GLASOV TER SMATRAJO TO ZA NAJVEČJI USPEH ZADNJIH LET

Izza uveljavljanja Volsteadove postave je bilo to prvo glasovanje v poslanski zbornici, ki se je tikalo odprave prohibicije. — "Boj je skoro izvojevan," je rekel mokraški poslanec Linthicum. Po zatrdilu kongresnika Becka, nasprotuje več republikancev nego demokratov prohibiciji.

WASHINGTON, D. C., 14. marca. — Poslanska zbornica je danes z 227 proti 187 glasovom zavrnila predlog, naj se začne pečati z odpravo prohibicije.

Glasovanje glede odprave prohibicije je bilo prvo izza uveljavljanja Volsteadove postave.

Volsteadova postava je bila sprejeta leta 1919 z 287 proti 100 glasovom.

Ko jo je predsednik Wilson vetiral, se je vršilo ponovno glasovanje, pri katerem je bilo oddanih zanjo 175, proti nji pa 55 glasov.

V primeri z onim glasovanjem se je število mokračev podvojilo. Proti preklicu je glasovalo danes 114 demokratov in 112 republikancev, za preklic pa 97 republikancev in 90 demokratov. Speaker Garner se ni udeležil glasovanja.

Vsi kongresniki iz držav New Jersey, Rhode Island in Connecticut so glasovali z mokrači. Deset newyorških kongresnikov se je pridružilo suhačem, dvaintrideset mokračem, eden se je pa vzdržal glasovanja.

Demokrat Linthicum iz Marylanda, predsednik mokraškega demokratskega bloka, je rekel, da je glasovanje jasno pokazalo, da se je dežela začela vračati k pameti. Še enih volitev potrebujemo, pa bomo imeli v zbornici večino.

Republikanec Beck, voditelj republikanskega mokraškega bloka, je pripomnil: — Nihče ne more prikrivati dejstva, da je bilo glasovanje moralna zmaga za mokrače. Ko se bo kongres prihodnjega decembra zopet sestel, torej po volitvah, bomo obnovili svoj predlog. Nadvse značilno je, da je za odpravo prohibicije glasovalo več republikancev nego demokratov. To dejstvo je velike važnosti za delegate, ki se bodo udeležili republikanske narodne konvencije. Današnje glasovanje je jasno pokazalo, da bi si republikanci podpisali smrtno obsodbo, če bi sprejeli na narodni konvenciji suhaško planko.

Republikanec Cooper iz Ohia, ki je zagrizen prohibicionist, je rekel:

— Mokrači so v zadnjih letih znatno pridobili na moči, in zamorejo črpati precej upanja iz današnjega glasovanja. Toda do dvetretinske večine je še dolga pot.

Suhaški voditelj, demokrat Blanton iz Texas, je poudarjal, da je današnje glasovanje alarmni signal za suhače, ki se morajo organizirati in z združenimi močmi odbiti napad mokračev.

Tekom debate so skušali suhači dokazati, da se bo vrnil v deželo salon, nakar so odvrnili mokrači, da bodo takoj glasovali za ohranjenje prohibicije, če bi obstajala le najmanjša nevarnost, da se vrne salon.

Danes je bila v Beli hiši delegacija hotelirjev in restavraterv ter izročila predsedniku Hooverju prošnjo za izpremembo Volsteadove postave.

Delegatje so poudarjali, da delajo špikiziji poštenim lokalom veliko konkurenco.

Ako bi bilo vrnjeno pivo, bi lahko vlada skolektala vsako leto nad šest sto milijonov dolarjev na samem davku.

Milijonar Eastman se je ustrelil

BRIAND NA ZADNJI POTI

Pol milijona ljudi v sprevodu. — Apostol miru je imel temu primeren pogreb. — Vojaki v procesiji.

Pariz, Francija, 14. marca. — Zastopniki vseh narodov in domovina Francija je izkazala zadnjo čast svojemu voditelju Aristidu Briandu. Pol milijona ljudi je stalo po ulicah, po katerih se je pomikal mrtvaški spreved. Njegovo truplo je ležalo v znanem ministrstvu, nad katerim je gospodaril toliko let.

Ker je bil Briand "apostol miru", je bil tudi njegov pogreb prirejen v tem smislu. Njegovega trupla niso peljali na lafeti, kot navadno velike državnike, temveč konji so ga vleкли v navadnem mrtvaškem vozu na pokopališče. Tudi vojaštvo je bilo zastopano v zelo majhnem številu.

Za krsto je korakala deputacija vojakov iz svetovne vojne in nosila napis Briandovega slovitca izreka, ki ga je izgovoril na konferenci Lige narodov: "Proč s topovi in puškami!"

Ta napis je prevzel ob cesti stoječe ljudi. Spočetka boječe, zatem so pa glasno vsi pričeli ploskati.

VATIKANSKA ŽELEZNICA

Vatikansko mesto, 14. marca. V nekaj dneh bo dokončana vatikanska železnica, ki bo najkrajša na svetu. S prvim vlakom se bo peljal papež Pij. Železnica še več mesecev ne bo blagoslovljena.

Vatikanska železnica, ki bo merila 600 čevljev, ne bo samo najkrajša na svetu, temveč bo tudi imela najboljše vozove.

Ima dva železniška tira in pod Vatikanom je 300 čevljev dolg predor. Železnica bo vozila samo od cerkve sv. Petra do meje papežev države.

Papežev vlak sestoji iz treh jeklenih vozov in so najkrajše opremljeni. En voz je namenjen za papežev prestol, drugi ima kapelico, tretji pa je namenjen za papežovo privatno uporabo in v njem je bo papež jedel in spal.

LETALCI SPUŠČAJO HRANO RIBIČEM

Helsingfors, Finska, 14. marca. Pet aeroplanov je vrglo živež za ribiče in mrvov za konje, ki se nahajajo na ledenih ploščah v Finskem zalivu.

Izmed 700 ribičev, katere je odpeljala ledena plošča in ki se je pozneje razbila v več manjših plošč, je bilo rešenih 300 in 100 konj, drugi pa se še vedno nahajajo na ploščah, ki pa se bližajo otoku Seitskar. Ker je sedaj zopet nastopil mraz, je upati, da bomo nesrečni ribiči mogli po ledu na suho.

KONEC POLJSKE STAVKE

Varsava, Poljska, 12. marca. — Večina 30.000 premogarjev v okrajih Sombrowa in Krakov se je vrnila na svoja mesta. Stavkali so 24 dni, ko so družbe znižale njihovo plačo za osem odstotkov.

ŽALOSTEN KONEC MLADE LJUBEZNI

Deklica iz New Yorka je bila štiri dni v gozdu s svojim ljubimcem. — Našli so jo ustreljeno.

Neuruppa, Nemčija, 14. marca. Mathilda Dischmann, stara 12 let, iz New Yorka je izginila s 16 let starim Herbertom Huelsen. Živela sta v gozdu štiri dni. Oba so našli v gozdu ustreljena.

V svoji goreči ljubezni sta sklenila, da pobegneta v gozd. Po dnevi sta se tiščala pod grmovjem, ponoči pa sta hodila okrog iskanje hrane.

Ko so ju našli, je bila deklina mrtva. Huelsen pa je še živel. Po njegovem pripovedovanju, se je deklina sama ustrelila. Huelsen ji je izvil revolver in se ustrelil v glavo. Zakaj se je dekle ustrelilo, Huelsen ne more povedati.

Frederick Dischmann, ki živi v Corona, L. ... je pred letom poslal svoj hčerko Matildo k svojemu bratu v Nemčijo, kjer je obiskala šolo. V šoli se je spoznala z mladim Huelsenom in med njima se je razvila mlada ljubezen. Nikdo pa ne more dognati, zakaj se je tako mlado dekle ustrelilo.

VSE ZA LINDBERGA

Budimpešta, Ogrska, 14. marca. Mrs. Ludvig Horvath, mati desetletnega otroka, je zastavila svoj edini pristan, da je mogla plačati za mašo s posebno prošnjo, da bi bil vrnjen odvoden Lindberghov sin.

Svojim otrokom je naročila, da morajo moliti vako jutro in vsak večer za srečno vrnitev Lindberghovega sina.

ČUDNA OPERACIJA

Venice, Cal., 14. marca. — J. Hein iz Long Beach, Cal. je imel nesrečo, ko je lovil ribe. Ko je z velikim sunkom mislil iz vode pogrniti ribo, je bil samo prazen trnek, ki se mu je zapičil v oko. Zdravnik in bolniška strežnica mu ga nista mogla izdreti.

Na pomoč pride policist Emmerik in ko vidi položaj, hiti v bližnjo garažo, prinese velike, 25 funtov težke klešče za rezanje žic, odreže konec trneka in zdravnik nato lahko izvleče trnek iz

ARETIRAN. KER JE USTRELIL BIKO

New Mexic, Mehika, 14. marca. Poročnik Vincent Gomez je bil aretiran v Pueblo, ker je ustrelil bika, ki je ušel iz arene in se zaletel med gledalce.

Policija ga je pridržala pod obdolžbo, da je nepremišljeno rabil orožje.

SMRČANJE VZROK SMRTI OČETA

Estevan, Sask., 14. marca. — Ker je sin preveč smrčal, njegov oče John Shay, star 65 let, ni mogel spati. Oče rahlo prime sina, da bi ga obrnil. Sin, misleč, da ga je zgrabil kak vlomilec, napade očeta in oče se zgrudi mrtve na tla.

IRIGOYEN MORA SPREJETI POMILOŠČENJE

Bivši argentinski predsednik se nahaja v ječi. Sedanji predsednik ga je pomiloštil. — Pomiloščenje ni hotel sprejeti.

Buenos Aires, Argentina, 14. marca. — Zvezni sodnik Jantus je odločil, da mora prejšnji argentinski predsednik Hipolito Irigoyen sprejeti pomiloščenje, ki mu ga je pred kratkim podelila argentinska vlada.

Irigoyen je odklonil pomiloščenje, katero mu je podelil prejšnji predsednik Jose Uriburu, predno je oddal svoje mesto novemu predsedniku Augustinu P. Justo.

Mesto pomiloščenja zahteva Irigoyenovo preiskavo glede obdolžitve, da so se tekom njegovega predsedništva dogajale pri vladi nekatere nerednosti in pod katero obdolžbo je tudi bil poslan v ječo. Irigoyen pravi, da je nedolžen.

BANKA HOČE IZPLAČATI DENAR

Chicago, Ill., 14. marca. — Unity Trust and Saving Bank je že četrta banka v Chicagu, ki prosi vlagatelje, da pridejo in dvignijo svoj denar, da more banka končati s svojim poslovanjem.

Obvestila na vlagatelje se glase:

— Nesmiselno je voditi kako trgovino, ako ni mogoče napraviti dobička, ali pa da se vsaj pokrivaajo stroški. Zato smo odločili, da banko zapremo. Bačne vloge bodo izplačane v celoti.

Bančni uradniki pravijo, da so se bančne vloge v enem letu skrčile od enega milijona na 300 tisoč dolarjev.

PAPEŽ RAZVELJAVI 24 ZAKONOV

Vatikansko mesto, 14. marca. Papežovo sodišče Rota, je lansko leto razveljavilo 24 porok, 32 prošenj pa je zavrglo. Rota je naznaila samo število razveljavljenih porok in zavrnjenih prošenj, toda imen strank ni objavila.

MOČAN POTRES V MEHIKI

Vera Cruz, Mehika, 12. marca. Močan potres so čutili v Vera Cruz, Orizaba in Cordoba. Potres je raztegnil do Tehantepeca.

Poročilo ne omenja nikakih žrtv, toda poškodovanih je bil več poslopij.

ZLATO NA NEW ZEALANDU

Auckland, New Zeland, 14. marca. — Poročila naznanjajo, da so v Aroha gorovju, 60 milj od Aucklanda našli osem zlatih žil. Kot poročilo naznanja, je ena žila na dveh mestih visoka 50 čevljev.

ŠVEDSKEMU KRALJU UŽIGALIC JE SLEDIL V SMRT G. EASTMAN

V teku treh dni sta se prostovoljno poslovila iz življenja dva moža, ki sta igrala veliko vlogo v veleindustriji oziroma velefinanci. — V Parizu se je ustrelil švedski kralj užigalic Ivar Kreuger; v Rochester, N. Y., pa George Eastman. Eastman si je vzel življenje zaradi neozdravljive bolezni. Kaj je gnalo Kreugerja v smrt, se zaenkrat še ni dalo natančno dognati.

Tozadevna poročila se glase:

Rochester, N. Y., 14. marca. — Predsednik Eastman Kodak Company, George Eastman, ki je bil med najbogatejšimi ljudmi na svetu, se je ustrelil skozi srce.

Eastman je šel v svojo sobo, rekoč, da hoče nekaj pisati. Kmalu nato so zaslišali strel. Ko so uslužbenci prihiteli v sobo, so ga našli mrtvega.

Predno se je ustrelil, je napisal na list:

"Mojim prijateljem: Moje delo je končano. Zakaj čakati?"

G. E."

Njegovo premoženje se ceni na 500 milijonov dolarjev. Star je bil 77 let in je bil zadnje leto bolan. Zadnje mesece sploh ni mogel iz svoje hiše.

Eastman je ostal samec skozi celo svoje življenje in je živel v veliki, razkošno opremljeni palači z velikim številom uslužbencev.

V dobrotelne namene je v svojem življenju razdal okoli 75 milijonov dolarjev.

Bil je velik prijatelj Thomasa A. Edisona, Henryja Forda in Harveya S. Firestone. Vsi predsedniki Združenih držav zadnjih let so bili njegovi osebni prijatelji.

Pariz, Francija, 14. marca. — Ivan Kreuger, švedski kralj užigalic in najbogatejši mož na svetu si je s strelom skozi srce končal življenje. Dan poprej je prišel iz New Yorka s parnikom Ile de France in imel je dogovor, da se takoj po njegovem prihodu v Pariz vrši konferenca z uradniki njegovih podjetij, z ameriški, angleškimi in francoskimi bankirji.

Podpredsednik Kreugerjevega trsta je prišel v hotel, da izve za vzrok, zakaj Kreuger ni prišel na konferenco bankirjev. Ko njegov služabnik pogleda v njegovo sobo, najde svojega gospodarja mrtvega in oblečenega na postelji z rano na srčni strani. Poleg nje ležal revolver, katerega je kupil malo prej v Ameriki.

Kreuger je bil sin ravnatelja neke tovarne za užigalice. Leta 1900 je prišel v New York, kjer je bil zaposlen pri stavbinski družbi Pury and Henderson. Leta 1902 je šel kot inženir v London in je v tej lastnosti deloval pozneje v Kanadi in zopet v Združenih državah.

Leta 1908 se je vrnil v Stockholm, kjer je ustanovil družbo Kreuger in Toll. Vpeljala sta monopol na užigalice.

Mnogo svojega denarja je imel založenega tudi po raznih drugih veleindustrijah; imel je tudi več železnih rudnikov in imel za več milijonov dolarjev delnice brzojavne in telefonske družbe.

Njegovo premoženje je bilo lansko leto 405 milijonov dolarjev. Star je bil 52 let.

TEŽAVE PRI PRINČEVI ŽENITVI

Prinčeva mati je več let ločena od svojega moža. — Zahtevala je cerkveno poroko. — Princ je odklonil.

London, Anglija, 14. marca. — Zakaj se biva ruska velika kneginja, Marija, mati princea Lennarta ni udeležila poroke svojega sina s Koro Nissvandt, je bilo pojasnjeno v "Heraldu" sledeče:

Velika kneginja Marija, najduhovitejša in najbolj demokratska izmed vseh Romanovičev, je imela burno življenje. Kot mado dekle se je poročila s švedskim princem Viljemom, očetom princea Lennarta. Vsled strogih predpisov švedskega dvora se je počutila nesrečno. Svojega moža je pustila in poroka je bila razveljavljena. Ko je prišla ruska revolucija, ji je švedski dvor vrnil nekaj njenih dragocenosti, toda večina dragocenosti, katere je prinesla s seboj kot doto, je ostalo v Stockholmu. Iz tega dobiva sedaj njen sin svoje dohodke.

Po ruski revoluciji je morala velika kneginja skrbeti za svoje življenje. Od svojega moža ne dobi nikake podpore, kakor tudi ne od svojega sina. Bila je zadovoljna s poroko svojega sina, ker je bila demokracija, vsled česar se je odločila, da se udeleži njegove poroke.

Odpotovala je iz New Yorka in se sestala s svojim sinom v Southamptonu. Toda vse njeno veselje je bilo pokvarjeno, ko ji sin pove, da se bo poročil samo civilno in ne v cerkvi. Rekla je svojemu sinu: — Pripadala sem stari ruski vladi; ko pa je prišla revolucija, sem šla svojo pot. Boljševiki se postavljajo, da so ubili Boga. Zaradi mene se poroči v cerkvi! Prišla sem 3000 milj daleč, da vidim tvojo srečo. Nikdo izmed tvoje družine ne bo prišel, zato napravi to zaradi mene.

Lennart ji obljubi, da ji bo spoštoval svojo odločitev čez dva dni. Njegov tajnik sporoči po telefonski materi, da se hoče poročiti civilno.

Razočarana sklene Marija, da se ne udeleži poroke svojega sina. Leta 1914 je bila Marija ločena od princea Viljama. Odšla je v Rusijo. Tekom revolucije je pobegnila v Pariz, kjer je morala skrbeti za svoje življenje. Poročila se je s princem Putianom. Leta 1929 je prišla v Združene države in je bila v neki newyorški trgovini srečevalka za modo.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor

Place of business of this corporation and addresses of above officers:
316 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
En pol leta	Za inosemstvo za celo leto	\$7.00
En četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelje in praznikov.

Dopis: brez podpisa in udeležnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo da se nam tudi prejme bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 316 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

LIGA NARODOV IN DALJNI IZTOK

Med Ženevo, kjer zborujejo zastopniki sveta lige narodov, in med Tokiom, glavnim mestom Japonske, kjer kujejo japonski militaristi svoje načrte, je velika razdalja.

Ta razdalja pa ne pride v poštev le v zemljepisnem pogledu. Tudi v naziranjih je nepremostljiv razkol.

V Ženevi pridigujejo o miru, dočim rožljajo Japonci z orožjem in se pripravljajo na nadaljnje roparske pohode.

Japonci bodo v kratkem uvedli splošno ofenzivo proti Kitajcem, ki branijo cesto, vodečo proti Nankingu.

Navzlic premirju so izbruhnili v okrajih Liating in Lutuchiatu vroči boji. Mesto Kiating je požar skoro popolnoma uničil.

Izredno zborovanje Lige narodov, ki se je pečalo s problemi na Daljnem iztoku, se je odgodilo. Diplomati so sklenili, da ne bodo priznali neobenega japonskega uspeha, ki je bil izvojevan z orožjem.

Nadalje je bila imenovana komisija, obstoječa iz devetnajstih članov, ki bo preiskovala japonsko-kitajski konflikt.

To sicer lepo zveni, v resnici pa jako malo pomeni. Ničesar ni bilo namreč storjenega za pomirjenje obeh nasprotnikov.

Zdi se, da je bila z Aristidom Briandom, ki je prejšnji teden umrl, pokopana tudi Briand-Kelloggova pogodba, ki izloča vojno kot sredstvo za uravnavo političnih sporov.

Mirovni apostol Briand je legel v grob, v slovo so mu pa grmeli kitajski in japonski topovi.

Usoda mu je bila mila, ker ga je poklicala tako zgodaj.

Kajti če bi še par let živel, bi bil nemara priča novi svetovni vojni, ki bo brez dvoma dosti bolj pošastna kot je bila vojna, ki se je končala leta 1918.

NASI V AMERIKI

9. marca okrog 7.45 uri je bil najden na svojem domu v Clevelandu Nick Svetonovich, star 59 let. Mrtvega so našli njegova soproga in hčere, ki so se vrnile iz cerkve. Zdravnik, ki je bil poklican, ni mogel ustanoviti vzroka smrti, zato je bilo truplo odpeljavano v okrajno mrtvašnico za pregled. Zapuška soprogo Frances in štiri hčere, Lucille, Frances, Tomazina, Angella in sina Frank.

— 9. marca je bil prepeljan iz Detroit, Michigan, v Cleveland, dobro poznani rojak Andrej Jare, ki je preminul v soboto v Univerzitetni bolnišnici v Ann Arbor, Michigan. Zadnjih šest let je vodil glasiličarno v Detroitu, poprej pa je dolgo vrsto let živel v Cleveland. Pokojni je bil star 44 let in je bil doma iz Črne vasi pri Ljubljani.

— V Mestni bolnici v Clevelandu je preminul za pljučnico A. Gregorič, star 38 let. Zapuška soprogo in hčere Rosi. V Clevelandu je bival 18 let. Bil je rojen v Bregotnu pri Črnomlju na Dolanjskem, kjer zapuška očeta in tri brate.

— V Clevelandu je preminula Antonija Jerele, ki je dolgo bolela. Manjka je bila roj. Kraj: Stara je bila 46 let. Rojena je bila v Moravski gori, fare sv. Križi pri Ljubljani. V Ameriki je bivala 23 let. Manjka zapuška moža, hčerko, dva sina, sestro in brata.

Dopisi.

Fly Creek, N. Y.

Že je čas, da se eden oglasi iz naše velike nasebine, da drugi ne bodo mislili, da smo izumrli.

Poročati moram, da zimo smo imeli prav milo dosedaj, sedaj je pa začela rogoviliti, ko je zanj skoraj prepozno.

O delu ne morem poročati. Kar se tiče farmerja, ima skoro vsak dan isto delo, dohodki so pa pičli, ker nam slabo plačajo za naš pridelek.

Kar se tiče naše mladine, je dobro izveščano v angleščini, a žalostno je povedati, da materin oziroma slovenski jezik bo izumrl v kratki dobi, ako ne bo pomoči. Kdo je tega kriv? Jaz vam postavim za vzgled Slovake, ki gredo v duhu naprednosti s svojimi otroci. Bil sem v dotiki z njim v Herkimer in Little Falls. Imajo svojo faro, svojega duhovnika, svojega učitelja in učiteljico. Kar se tiče cerkve, sem jo videl od zunaj, kar se tiče dvorane, sem pa bil v njej. To je veliko poslopje, v katerem stanuje učitelj z družino, spodaj imajo dvorano za šolo, za društveno sejo, za svojo zabavo in ples.

Bilo mi je milo pri sreči, ko sem videl slogo, ki je vladala med nami. Vse je govorilo materni jezik, od mladega do starega. Misli sem si: — Kje smo mi Slovenci? Ali bi mi ne mogli posnemati ta narod in bi dali naši mladini enako izobrazbo, da bi vpoštevali meterinski jezik kakor ga oni. Jaz mislim, da. Dosti je očeto in mater, ki ne znajo angleščine v pisavi in čitanju. Dosti jih je, ki imajo od 4 do 8 sinov in hčera. Dosti ih je, ki jim ni mogoče več kot do 8 razreda hoditi v šolo, nakar mora vzeti delavsko spričevalo in pričeti delati. Par let zatem si želi, da gre za kruhom v svet. Tedaj je mrtev za starše. Rad bi se razgovorjal v maternem jeziku, pa se ne zna.

Ali ni vsak ponosen, ko sliši, da društvo priredi slovensko igro, nakar nastopi pevsko društvo. Kaj bo potem, ko to izumre? Čegava bo krivda, če ne nazadnjaških očetov in mater?

Jaz mislim, ako bi se združile tri slovenske nasebine, to so Little Falls, Fly Creek in East Worcester, bi bilo mogoče vzdrževati dobrega slovenskega učitelja, ki bi lahko poučeval mladino.

To je samo par migljajev očeta in materam da izprevidijo, kaj je njihova dolžnost za napredek v bodočnosti.

Pozdrav!
Frank Trinkaus.

Barberton, Ohio.

Dali bo kdaj konec te neljube krize, ki je povzročila neznosno breme delavcu trpinu, ter ga kar naprej tira direktno v propast?

Tedensko čitamo Glasila raznih podpornih organizacij, in na kaj naletimo? Na celo kolono suspendiranih ter črtanih članov in članic, ki so bili navdušeni in ponosni, da spadajo v eno ali drugo podporno društvo v tej novi domovini, danes pa morajo društvo pod pritiskom krize opustiti, ker ni mogoče ascesmentu plačati. Ali ni to obžalovanja vredno? Dnevno pa čitamo o dobrodelnih društvih, klubih itd., ki prirejajo igre, veselice, zabave itd., vse to v svrhu brezposelnih, zakar jim gre čast in priznanje.

Društvo sv. Jožefa, št. 110 je sklenilo, da skupno z društvom sv. Sreča Marije, št. 111 K. S. K. Jednote priredi dne 19. marca t. m. v dvorani Samostojnega društva "Domovina" na 14. cesti igro v dveh dejanjih. Igra se imenuje "Fajfa tobaka" in "Čašica kave".

Vsebinske igre je zelo zabavna. Poleg igre bo še veliko drugih točk na programu, za kar vam jamčimo, da vam ne bo žal posesta. Vstopnina je 25c za odrasle, 10c pa za otroke. Čisti preostanek se bo razdelil med bedne člane in članice goščenih društev.

Cenjeni sobrat in sestre obeh društev, kakor tudi ostali Slovenci in Slovenke v Barbertonu in okolici, vai ste prijazno vabljeni, da se te dobrodelne prireditve udeležite. S tem boste poka-

zali dobroto svojim bližnjim, za kar se vam v imenu potrebnih že vnaprej zahvaljujemo.
Nasvidenje 19. marca t. m. ob 7. uri zvečer.
S sobratstvom in sosestrskim pozdravom
John Ujčić.

Detroit, Mich.

Razmere v Detroitu se nič ne obračajo na boljše, pač pa na slabše. Dela se ne dobi ne za denar in tudi ne na drug način.

Vseeno pa, akoravno imamo žalostne razmere, detroitski Slovenci ne spimo. Veselice se vrše na enem ali drugem prostoru vsak teden in tudi udeležbe niso preslebe.

Sedaj pa smo se celo ženiti pričeli in sicer tukaj rojena mladina.

Zadnji teden si je za stalno najdala zakonski jarem gospodična Frances Poznič, hči znanega rojaka Franka Pozniča. Svatba pa se je vršila pri rojaku Franku Strunšku na 2130 Monica Ave., radi večjega prostora.

Dne 1. marca se je pa vršil shower party, katerega je priredila tovarišica gospodična Pavlina Travnik pri rodbini Alojza Smitha na 540 Granet Ave., Hazel Park, Mich.

Udeležba je bila ogromna. To je bil pač dokaz, da je rodbina Poznič in hčerka pri tukajšnjih rojakih priljubljena. Darih je bilo toliko, da pač ni izgledalo o kakšni depresiji med tukajšnjimi Slovenci.

Škoda da ni takšnih domačih zabav bolj pogostoma, potem bi že človek pozabil batine in krivice, s katerimi nas obšipavajo tukajšnji delavski prijatelji.

Novemu paru želimo mnogo sreče v zakonskem življenju.

Eden navzočih.

Milwaukee, Wis.

S. P. Z. "Naprej" v Milwaukee, Wis. bo pel na radio dne 20. marca ob polšesti uri zvečer (osrednji čas). Pri koncertu bo sodeloval tamburaški zbor "Hegiji". Koncert bo oddajala postaja WTMJ, katera operira na 496.6 metrov = 620 kilociklov. Poslušalci so prošeni, da nam javijo potem pisem ali pa potom dopisnic, kako jim je ugajal koncert. Stvarne kritike so dobrodošle.

Določeni sta dve nagradi za poslušalce: ena za najbolj oddaljenega poslušalca, kateri bo "Naprej" javil sprejem koncerta, druga pa za najboljši kritični ali drugačni opis koncerta, ne glede na to odkod pride.

Vse dopise je nasloviti na: "Naprej", c/o Station WTMJ, Milwaukee, Wis.

NAZNANILO!

Prošnji Mr. Frank Sakserja za parobrodno agencijo so ugodile razne parobrodne črte. Parobrodna agencija bo poslovala pod imenom —

Atlantic Travel Bureau

in sicer v poslopu:

73 CORTLANDT STREET,
NEW YORK CITY

Tvrda se bo bavila s potniškimi zadevami, poleg tega bo pa tudi pošiljala denar v Jugoslavijo in v druge dežele.

Ker mora tvrda rešiti še nekaj podrobnosti, predno začne posloovati na 73 CORTLANDT STREET, opozarjamo rojake, naj se v vseh zadevah potovanja osloma posiljanja denarja, zvečkrat obračajo na —

ATLANTIC TRAVEL BUREAU,
c/o Glas Naroda, 216 W. 18th Street, New York City. — Vsem tozadevnim vprašanjem bo posvečena takojšnja pozornost.

Iz Slovenije.

Tatvina v Trzinu.

V nedeljo, 28. februarja, ko so bili vsi domači v cerkvi pri službi božji, se je vtihotapil neki nepridiprav v hišo št. 99, last Marije Kvas p. d. 'pri Fingrafu' ter prišel skozi 'trahtar' na senik in tam predrl požarni zid ter prišel v kamro gospodinje. Ker skrinje ni mogel odpreti, ima namreč dvojne tečaje, notranje in zunanje, je razbil pokrov s sekiro ter si nabasal denar čez 1000 Din. tjemenu zetu Alojziju Trojanskmu pa je odnesel zlato uro z verižico, prstane in drugo zlatnino. Odšel je nemoteno ter izginil. Ko so se domači vrnili domov, sprva niti opazili niso, ker so bila večna vrata zaprta. Ko pa je gospodinja prišla v svojo sobo in opazila nered, je takoj vedela, da je bil izvržen drzen vlom. Zlikovca orožništvo zasleduje.

Hudo oparjen otrok.

V hiši šolskega upravitelja Deškoviča v Bakoveh se je zgodila precej huda nesreča.

Šestletni (najmlajši) sinček Dušan je vedno bil velik prijatelj štedilnika v kuhinji. Na toplen štedilniku je presedel čisto cele ure. Pred dnevi je reveža zadela huda nesreča. Na štedilniku se je zganil. Pri tem mu je spodrsnilo in preden se je mogel ujeti, se je že spetjal. Zadel je ob pisker poln vrele vode. Pisker se je prevrnil in voda se je zliha na fantka. Hipoma se je razlegel po kuhinji obujen krik. Domači so takoj prišli k otroku. Revež se je hudo oparil. Vroca voda je zapustila grozne sledove po levi nogi, desni roki, bradi, ustnicah in po obrazu.

Oparjenemu revežu so takoj nudili prvo pomoč, nato pa so poklicali tudi zdravnika. Mali revež mora prenašati silne bolečine in preteklo bo dokaj časa, preden bo mogel zapustiti bolniško posteljo. Z malim vred trpijo sveda domači, ki morajo poslušati bolestero ječanje, a revežu ne morejo pomagati.

Ogenj uničil kmetijo.

Dne 27. februarja zvečer, okrog 11, se je vnelo pri Francetu Petriču, posestniku v Zalesu št. 6, podomače pri Špelinu. Kaj se ve, če ni bilo morda podtaknjeno!! Domači so se prebudili, ko je sila ognja bila največja. Ogenj je divjal z neznansko močjo in je v kratkem času upeljal hišo, hlev, skedenj in kozolce. Rešili so sicer živino, pa kaj, ko je vse drugo zgorelo! Mrva in slama — vse je šlo! Iz hiše so rešili nekaj malega. Tužno je plat zvona oznanjal ogenj. Pa, ker se preslabo sliši, premnogo ljudi ni niti vedelo, da so imeli ogenj ponoči. Drugi, ki so se zbudili, so hoteli gasiti in pomagati — pa ni bilo s čem. Vas Zales namreč leži na juž. pobočju hriba, na katerem stoji cerkvi-

ca sv. Urha, stara božja pot. Pod cerkvico je Pajnova graščina, last turških grofov. Malo dalje spodaj leži vas Zales v ravni črti med Sv. Trojico in sv. Urhom. Pod vasjo je mal studeene — sedaj tudi ves zamrznjen. Drugod je bila čudovita tiha noč, pri ognju je pa burja silno razpihala plamene in jih metala semtertja tako, da je vsa Špelinova domačija bila v ognju. Špelin ima škodo do 100 tisoč dinarjev, zavarovalnina pa znaša 30,000 Din.

Ogenj na Jesenicah.

Ponoči od 26. na 27. febr. je po daljšem času zopet gorelo na Jesenicah. Tovarniška sirena na Jesenicah in Javorniku, žvižganje železniških lokomotiv, plat zvona itd. je spravilo vse Jesenice pokonci. Sprva je v resnici izgledalo, kakor da gori Murava, to je oni del Jesenic, ki bi bil v slučaju požara najbolj ogrožen, ker se ondi hiše tako rekoč tiščejo druga ob drugo. K sreči pa se je izkazalo, da gori le drvarnica hiše železničarja Lavrinca, ki stoji sama na pobočju Mirce. Seveda bi bila v slučaju vetra tudi tu nevarnost, da bi se spodaj ležeče hiše užgale. S kavljem in primernim orodjem so v kratkem času potegnili goreče poslopje na kup in tako obvarovali, da ni pogorela tudi stanovanjska hiša.

V REKO JE SKOČIL

Progovni čuvaj Ivan Marković ki je čuval železniško progo blizu Kakuja, je pravil domačin da si bo končal življenje. Pretekli dni je brzojavil svoji tašči v Zenico, naj takoj pride, češ, da mu je žena zbolela. Tašča je prišla in zet jo je prosil, naj skrbi za svojo hčer, ker si hoče končati življenje. Domači so pazili nanj, toda v noči od četrta na petek je odšel iz hiše in se ni več vrnil. Šele jutraj so ribiči potegnili njegovo truplo iz Bosne.

**TRINERJEVO
GRENSKO VINO**
proti zaprtju, slabemu apetitu, glavobolu, izgubi spanja. V vseh lekarnah.

RADA BI IZVEDELA za svojega sina Franka Čehun, podomače Ukocov iz vasi Gozd 14 pri Kamniku. Pred 17. leti mi je poslal nekaj denarja in od takrat pa ni več glasu od njega. Prosim rojake, če kdo ve zanj, da mi sporoči, če pa sam čita, ga prosim, da se mi oglasi, ali pa naj piše svoji sestrični: — Margaret Matjan, 870 Bennett St., Luzerne, Pa. — Ana Čehun, Gozd 14, p. Kamnik, Jugoslavija.
(3x 12,14&15)

Peter Zgaga

Pravljica.

Ko je Bog ustvaril ženski rod, je z njim vred ustvaril rod nezadovoljstva.

Ženska je namreč tisto bitje pod božjim solncem, ki ni nikdar zadovoljno in sicer zato ne, ker noče biti. Daj ženski, karkoli hočeš, vedno bo po čem drugim strela. Predvsem kažejo ženske očito nezadovoljstvo s svojimi mošči. Pravijo, da so moški vzrok njihovih trpljenj in da so moški tisti, ki jim grene življenje ter jih spravljajo v obup.

Poleg tega, da so nezadovoljne, so tudi skrajno odločne. Karkoli si zabije ženska v glavo, tako mora biti in nič drugače.

Nekega dne so imele veliko zborovanje ter so razpravljale o vseh mogočih stvareh. Posebno se je odlikovala govornica, ki je takole govorila:

— Me ženske smo velike reve. Moški nas vedno zapostavljajo in nočejo, da bi naša veljala. Kuhati moramo in prati, skrbeti za gospodinjstvo, in vse, karkoli je hudega na svetu, pade na naše rame. Najhuje je pa, ker moramo v bolečinah roditi svoje otroke. Odkar je Bog ustvaril človeški rod, jih že rodimo. Dolgo časa smo to prestajale, sedaj pa ne bomo več. Naj pa za izpremembo nekaj časa moški rode.

Navzoče so govornici navdušeno ploskale ter so kmalo sestavile tozadevno resolucijo in jo poslale na najvišjo instanco, naravnost v nebesa.

Ko so v nebesih tisto stvar prečitali so obupno majali z glavami. Ženskam niso mogli kar meniti, tebi nič ugoditi, zameriti se jim pa tudi niso hoteli, kajti ženska je vrag, če se ji zameriš.

Po dolgem razmotrivanju, razpravljanju in uganibanju so sestavili v nebesih sledeči odgovor:

— Vaši zahtevi ne moremo popolnoma ugoditi, kajti materinskih dolžnosti se ne da tako zlepa poveriti moškim. V splošnem so ženske za tako stvar tudi dosti bolj pripravne kakor moški. Da vam pa že vsaj deloma ugodimo, smo skomandirali, da boste v bodoče rodile brez bolečin. Namesto vas bodo bolečine moški prenašali.

Ta odgovor ni bil ženskam nič kaj posebno povšeči, toda mislile so si: — Bolje je nekaj, nego nič. Že vsaj bolečin nam ne bo treba prestajati. Bodo že vsaj dedci videli, kaj se to pravi.

In tako se je zgodilo, da se je tiste dni dopolnil čas mladi, lepi in čvrsti Marjanec, ki je bila komaj leto dni poročena. Poklicala je babico, dasi ji ni potrebovala. Bolj ji je bila za kompanijo nego za pomoč.

V nebesih so držali besedo. Marjanec je rodila brez težav in brez najmanjše bolečine.

Pri tem se je pa sponnila svojega moža, in zasmilil se ji je v dno duše. — O, ubogi, koliko mora prestati.

— Poglejte, — je rekla babici — kako je z mojim možem. Malo gomile skuhaje revežu in malo brinovčka mu dajte. Oh, kako se mi smili.

In babica je šla, da stori kot ji je bilo naročeno.

Ko se vrne po preteku par minut, jo vpraša Marjanec:

— No, kako je z možem? Ali revež zelo trpi? — Oh, kako se mi smili.

— Mož sedi na porcu in veselo žvižga — odvrne babica. — toda z vašim bordarjem je nekaj narobe. V kuhinji sedi pri mizi in pretresljivo stoka.

Marjanec je še tistega večera sklicala tajno sejo vseh poročenih in neporočenih žensk.

V resoluciji, ki je bila na tajni seji sprejeta in poslana nebeskim oblastim, je bilo rečeno, da je najboljše, če vse pri starem ostane.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,
ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici,

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LIKOVIC JOZA:

NAŠA SRAMOTA

Mnogokrat se mi je zdelo, da je tarnanje in trkanje na prsa radi alkoholičnega ter nedostojnega obnašanja, ki je večinoma posledica nezmerne popivanja, samo nekaka pobožna navada, oziroma hlinjenje. Tudi si nisem mogel misliti, da je naš človek surov in nemaren v besedah, čestokrat sem namreč čul, da je udaril Bog na našo zemljo zlat pečat ter izvolil naš narod za svoje poslanstvo. Toda nekoč sem naletel na prizor, ki je razgalil našo sramoto pred božjim obličjem, soncem in tujimi ljudmi.

V nekem znanem trgu v Zasavju so praznovali večjo slovesnost, kar so združili s cerkvenim opravilom in posvetnim slavljem. Ceste so bile preprežene z zelenimi vencami, ki so bili prepleteni s pisanimi trakovi; orjaški mlaji so se kosali koncem vrhov, vmes so se vrstile pritlikave hojce s svojimi mišnimi vrščiki. Napisi so poveljevali praznični dan. Ulice so bile pompetne, rože v oknih so dajale hišam prikupno lice. Dekleta so se razkazovale v novih oblekah, očetje so modrovali pred krcami. Znan harmonikaš Frčičar je iskali ugodno priliko, da najde krcmarja pri dobri volji ter se dogovori za popoldansko godbo. Beraci so se skrivali za podi in pripravljali prazne malhe. Otroci pa so se zbirali okoli dveh cirkuških voz ter strmeli v kričečega pajaka, ki je valil k predstavi.

Poletni dan je bil jasen, megle so se razvlekle, drobni oblaki so tekli na jug. V čemljih so se sladkali kosi z medeno kapičico, ki joje ustvarila noč s svojim hladnim dihom. Polja so se svetila v belih sončnih pramenih. Gorci so se budili, božja milost je pijusknila preko bregov vsestrinja.

Zgodnji božjepotniki so že prihajali iz bližnjih vasi ter se ustavljali pred cerkvijo, ki je stala vrh prijaznega hrička, po katerem so bile speljane stopnice. Pregledovali so na stopnicah bleščeče odpadke in drugo sladko drobnarijo ter čakali kdaj udarijo zvonovi. Z vlakom so se pripeljali novi romarji, slavnostno razpoloženje je dahnilo skozi trg. Ko je začelo prizarjati, se je vse strnilo k cerkvi. Pobožne množice so se pomikale preko belega stopnišča, ki je dajalo božjemu hramu neko vzvišenost in nebeško častiljivost. Prišli so tudi uradniki in nekaj višjih srbskih častnikov, ki so se mudili tukaj na vajah ter so se odzvali vabilu prirediteljev. V trgu je vse zamrlo, samo varhi in krcmarji so ostali doma. V vrtu pod cerkvijo pa se je postavila trojica orožnikov, da vzdrži po masi rod in mir, kajti ljudstva se je nabralo zelo mnogo.

Pred cerkvijo sem počakal, da so se oglasili zvonovi z zahvalno pesnijo. Orgle so veličastno donele, pevec so dajali Bogu čast in hvalo. Ljudje so se začeli razhajati. Pri stranskih vratih so se nabirali povabljeni. Srbski častniki v slavnostnih krojih so se blesteli med ostalim uradnim gosti. Ljudje so se jim spoštljivo odmikali, posebno jim je ugajal zagoreli general, ki se je s svojim priljubljenim obnašanjem približal vsakomur. Za njim je šel škofov zastopnik v rdečem biretu. Vsa ta družba se je začela vrteti po širokem stopnišču, ki se je belilo v sončni pripekli. Narod se je gnetel ob pokopališkem zidu, kmetje v praznih suknjicah, radovedne ženske, otroci...

Slovesno razpoloženje je bilo na višku. V rebri so nabijali močnarje, gromki poki so pretresali ozračje, zvonjenje je neprestano donelo in glušilo. Ves trg je bil oblit z jarko sončno lučjo, ostrjša se se kopala v zlatih polikvih, orehi in kostanjih so se nalahno priklanjali in vabili v prijetno senco. Trg je ponižno čakal, da sprejme goste in znanje pod gostoljubno streho. Zdelo se mi je, da je nad ostrejši razlit srebrnatost bleščalo malo meglice, malo prijetnega nemira... Vsa dolina pred menoj je bila podobna dragoceni kapičici, v kateri se nabira kristalna rosa. Vse se je gnetlo in bleščalo! Toda v to

kupo je nenadoma kanil črn curek nečesa nečednega in ostudnega, kar je skalo lepoto tega koščka zemlje.

Iz bližnje krcme je nenadoma udarila kletev in posvka! Steklo v večnih vratih je zazvenčalo, začulo se je loputanje in lomljenje. Sredi ceste se je naletelo šestero fantov, ki so se začeli divje ruvati in pretepavati. Bili so zelo vrnjeni, njihovi koraki so bili negotovi, med suvanjem so se močno opotekavali. Stari so bili komaj osemnajst do dvaletnajset let. Med pretepom so se utrinalje najhujše kletvice, ki jih čuješ komaj v kakšni laški, obmorski beznici, kjer se zbirajo pri žganju razpiti mornarji, slabe ženske in drugi nevedneži... Vse ljudstvo vrh stopnišča je strmeč obstalo, gospodje so v zadregi stopili skupaj in zmajevali z glavami, častniki so se spogledavali. Da bi preprečili zgledovanje so napotili goste po drugi poti.

Toda vinjenim pretepačem ni bilo mar, da jih zre vsa soseska in tuji gostje. Nekdo je sicer stekel po stopnišču nizdol ter jih pusknil odstraniti. Toda vsako prigovarjanje in svarilo je bilo zaman: Pesti so padale po licih nasprotnika, kloubki so zleteli na tla ter se mešali pod nogami fantov. Že je brizgnila kri, rdeče kaplje so se sprijele s cestnim prahom. Ranjeni mladenič se je sunkoma iztrgal in se pognal proti vrtu kraj stopnic. Bil je mlad fantič, majhne postave, nezrel, malce zaostal. Spodnje čeljusti je imel raščeno močno naprej, tako da je spodnja ustnica pokrivala zgornjo, kar je dajalo njegovemu obrazu oduren izraz. Njegova osebnost ni nosila ničesar fantovskega na sebi. Nič zdravja, nič ponosa! Lica so bila rumenkastobleda, oči bolne, prsa brez cvetja, obleka povaljana in blatna, davno je že ni očistil! Alkohol je

našel novo žrtev! Taki so bili tudi njegovi sovrstniki, bolj podobni nadležnim pritlikavcem kakor pa krepkim fantom.

Vsi smo mislili, da se bo ranjeni mladenič umaknil ali pa se bodo ostali ustrašili krvavega dejanja. Toda ne! Pobiti fant se je nekoliško opotekel, obrisal kri in srage trurno izruval večjo hojco, ki je krasila vznožje stopnišča. Z njo je začel mahati in udrihati okoli sebe. Nasprotniki so se mu sprva odmikali, pozneje so pa tudi oni polomili manjše mlaje. Papirnati trakovi so se raztrgali, pisani okrasni so zleteli v lahmem pišu na vrtove, prah se je dvignil. Ljudje so se vedno postajali vrh stopnišča in se zgrajali nad fanti, ki so porabili na zapoved o posvečevanju praznika.

Nekateri plašne ženske za pokopališkim ogradom so začeli vikati:

"Jezus! Do smrti se bodo..."

"Kar naj se zlasajo, saj so se mlečni! Kaj jih boste milovali? Z leskovko bi jih!" je modroval star očaj in previdno odvijal mehur s tobakom.

Razboritejši možaki in fantje, ki so se že v tretje vrnili od vojakov, so obstopali pretepače. Tudi tem se ni posrečilo, da bi jih razdvojili, ampak je njihova prisotnost srd samo še podžgala. Noži so se zabiskali... Toda med tem so že došli orožniki; posredovati so morali s silo, dva nepokorneža so vrgli v verige, ostale so pa razkropili. Ljudje so se začeli razhajati. Oddahnili so se, da ni prišlo do česa hujšega. Počasi so pozabljali neprijetni dogodiljaj, otroci so raznesli polomljene mlaje in raztrgane vence...

Samo bronasti bratje v linah so se trkali na svoja orjaška prsa ter klicali z neba blagoslov in odpuščanje zaradi naše sramote, prevelike sramote!

O ZDEHANJU

Znani angleški zdravnik Thomas Lewis se je zanimal za vprašanje, zakaj človek zdeha. Zanimalo ga je zlasti, zakaj poslušalci pri dolgotrajnem predavanju ali govoru zdehajo nalezljivo. Če namreč vidiš svojega soseda zdehati, začneš zdehati tudi sam. Pri pozornosti, ki jo posvečamo temu ali onemu pojavu v svoji bližini, deluje tako zvana reakcija čuta. Srce deluje hitreje, kri se hitreje pretaka po žilah in skuša priti v glavo. Če je pa okrog nas vse dolgočasno, če se za nobeno stvar ne zanimamo, se živčni sistem sprosti, kri začne teči počasneje in toksini, strupeni snovi, se zbirajo, da povzročajo bolečino, podobno krču. Organizem se pa vsake blečine brani in da pospeši obtok krvi, povzroči zdehanje.

Zdehanje torej ni nič drugega, nego samoopramba organizma, kakor je vročina pri boleznih, in z njim vzpodbuja organizem v tilniko nabrano kri, da odplavi toksine, ki so se začeli zbirati. Če se ta ali ona mišica skrči, stisne sosedne žile in kri teče po njih hitreje. Za žilice v vratu in grlu zadostuje zdehanje, da sprosti mišice v tilniku, ki jih človek potrebuje, če hoče razviti pozornost. Angleški zdravnik pravi, da zdehajo živali vedno po veliki pozornosti. Mačka, ki je prežala nekaj minut na svoj plen, pa ga ni dobila, zazdeha. Vse živali, ptice in tudi večina plazilcev zdeha. Ne zdehajo pa žuželke, ki jim jemlje narava toksine drugače. Nalezljivo zdehanje pa nastane iz posnemanja. Človek zazdeha, sosed mu vidi na obrazu, kako mu je odleglo, in zazdeha še sam. Nekaj podobnega vidimo tudi pri kašljanju.

MORILEC SE JE SAM JAVIL

V Bolcanskem lugu pri Bjelevaru je bil te dni umorjen Andrija Stipan in umora je bil osupljivi njegov pastorek Igneac (Gec), ki je po zločinu brez sledi izginil, a se je te dni sam javil sodišču in priznal umor.

V KITAJSKEM VLAKU

Dopisnik zelo razširjenega pariškega tednika "Gringoire" tako poroča o svojem potovanju s kitajskim luksuznim vlakom v bližini bojišča: — "Čim je prispel vlak, sem pohitel k sprevodniku. Izdatna napitnina mi je odprla vrata kupeja prvega razreda. To se je zgodilo ob dveh popoldne. Vlak je imel samo štiri ure zamude. Bil sem počeno lačen in takoj sem iskal jedilni voz. Izkazalo se je, da je bil priklonjen prav zadaj. Moral sem prehoditi skoro ves vlak in tvegati več nevarnih skokov. Kitajske železnice ne poznajo namreč nobenih varnostnih naprav na stikih med vagoni. Natrpani vagoni drugega razreda so bili nepopolno umazani in smrdljivi. Potniki niso bili v stanju preriti se do stranišča, in na tleh so stale zoprne mlake. Luksurni vlak nima tretjega razreda, a najbrž ne bi mogel slabše izgledati. Jedilni voz je bil na srečo bolj snažen. Natočil sem dve jaci, zrezki n banana. To je bilo vse, kar mi je ponudil natakari. A čim je prinesel te dobrote na umazanem pladnju, so vstopili trije kitajski častniki. Prijazno so se nasmehnili, se vsedli k moji mizi in se urno lotili mojega kosila. Čeprav sem bil hudo lačen, nisem ugovarjal. Saj to ne bi pomagalo. Naročil sem zopet isto, a natakari je sporočil, da so njegove zaloge izčrpane. Prišel sem na glas smejati, da bi vsaj za trenutek ustavil častnike. Čim se je to zgodilo, sem z žepnim nožem odrezal izdaten kos mesa, ga vrpel v zrak in ujel z zobmi. Vožnja zvišala se je posrečila. Kitajci so se pričeli smejati. Ukradel sem jim še več grizljajev. Eden izmed njih mi je ljubeznivo ponudil roko. Sedva sem pristal in se pustil takoj premagati. Kitajci so videli, da sem dober tovariš ter natakari zame naročil novo kosilo. Zdal je natakari ustrejel, ker se je menda zbal. Prišli smo se porovarjati. Natakari je bil za tolmara. Trije častniki so s preti in jeziki pridno praznili krožnike, ne da bi se zmenili za vilice in nože. Menda so bili bolj vajeni odsotnih jedilnih palčic. Zraven so mi stavili vlijudno vprašanja o zdravju in starosti mojega očeta, matere, sestre itd. Seveda sem moral tudi jaz storiti isto. Ko so zapustili častniki voz, so mi sporočili, da so vsi trije polkovniki: "Povejte doma, da ste danes kosili v dobri družbi." Prav po kitajsko sem se priklonil dasi sem dobro videl zvezdice na rokavih, ki so mi povedale, da so bili bahači samo poročniki.

GOZDOVI GORIJO

V južni Franciji vlada že dva meseca krasno pomladansko vreme. Vseled suše pa so na mnogih krajih nastopili veliki gozdni požari. Južno od Bordeauxa je zgorelo že doslej nad 2500 hektarjev gozdov, pri Bergeranu pa nad sedem tisoč. Požari trajajo dalje. V napori vojaštva, da bi jim omogočili uspeha.

To in ono

IZ VSEH DELOV SVETA

Obsojen princ

V francoskem mestu Montreaux sur Mere se je vršila te dni razprava proti princu Louisu Burbonskemu radi ponarejevanja čekov. V nekem hotelu je za plačilo stroškov izdal ček na 150.000 frankov, dasiravno je njegov račun pri banki znašal samo 157 frankov. Sodišče je obsodilo princa na šest mesecev zapora in 10.000 frankov denarne globe.

Poslednja želja čudaka

V Londonu je nedavno umrl bogat lord, ki je bil splošno znan vsled svojih čudakih navad. Vse svoje premoženje nad trideset milijonov dinarjev je zapustil raznim športnim društvom, ki pa jim je postavil pogoje, da morajo turisti prenesti njegovo truplo preko Mont Blanca, potem pa šele pokopajo. Da bi prišli do milijonov in izpolnili pokojnikovo poslednjo željo, so truplo balzamirali in ga odpeljali v Švico. Tu so našli par hrabrih gorskih vodnikov, ki vsled slabega vremena sicer niso šli preko najvišjega vrha, pač pa so balzamirano truplo prenesli preko glavnih ledenikov, natakari so pokojnika svečano pokopali.

Dáven urad in krave

Pri nekem veleposelniku v mestu Kalvarija na vzhodnem poljskem se je lepega dne oglasil sodni eksekutor in predložil poslednji opomin, da mora veleposelnik takoj plačati zastanek v davkih 7000 zlotov.

Kako je bil sodni eksekutor presenečen, ko ga je veleposelnik prijazno povabil na kosilo. Po obliki jedi in pijaci je gospod eksekutor zopet zavzel svojo zahtevno. — Dragi gospod, niti počenega groša nimam pri hiši, — mu je odkritično odgovoril gospodar. — Če ne morete plačati, sem pač pripravljen izvršiti rubežen, — je zagrozil uradni organ. — Vzemite karkoli hočete, vse vam je na razpolago. Ni drugega izhoda, kajti denarja nimamo!

Kaj storiti? Vseled gostoljubnega sprejema se je sodni eksekutor malo obotavljal, končno pa je zarubil 150 krav. Na napovedani dan sodne rubežni so odgnali vseh teh zarubljenih 150 krav na semenj na javno dražbo. Nastop 150 krav pod nadzorstvom uradnih oseb je v mestecu vzbudilo splošno senzacijo. Zanimanje za to nenavadno prodajo je izredno veliko, vendar se je posrečilo vroditi samo eno kravo.

ni so bili v telefončnem

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

posvetovanju s predstojniki so sklenili odgnati krave zopet v hleve gospodarja. Ko so utrjeni in vsled neuspeha nerazpoloženi eksekutorji prignali pozno zvečer krave na posestvo, so našli vsa vrata zaprta. Po dolgem trkanju se je pojavil posestnik, da zarubljenih krav ne vzame nazaj, češ, da je zelo zadovoljen, da je končno poravnal dolžni davek. Po dolgem pogajanju so posestnika vendar omehčali v toliko, da je pristal na to, da sprejme krave v oskrbo pod pogojem, da mu erar plača dnevno za vsako kravo en zlot za prehrano do prihodnje javne dražbe. Ko se je čez dva meseca vršila ponovna dražba, se je pokazalo, da so stroški posestnika mnogo večji od dolžnih davkov. Posednikovi stroški so glasom pogodbe znašali 9 tisoč zlotov, davek pa 7000 zlotov in erar bo moral sedaj plačati 2 tisoč zlotov posestniku ali pa jih računati na konto prihodnjih davkov.

Zakaj umre človek?

Kolikokrat slišimo vprašanje: zakaj umre človek? Zakaj se stara? Ali ni mogoče smrt onemogočiti? Na prvo vprašanje nam odgovarja angleški naravoslovec sir Arthur Thompson:

"Glavni vzrok, da umiramo ne glede na boleznih in nesreče, dejstvo, da se človek izrabi.

Naravna smrt tiči v pomnožitvi nepopoljenih ostankov v življenjsko važnih organih.

Izrabo telesa zadržujemo do neke meje s počitkom, spanjem, hrano in gibanjem, a organizem se vendarle nagiba k temu, da se izrabi in oslabi. "Nepopoljeni ostanki," naraščajo in ko prestopijo določeno mejo, je naravna smrt neizbežna.

Po drugi strani so razni živalski tipi, kakor ribe in plazilci, ki ne kažejo nobenih starostnih pojavov.

Zdravniška veda, ki se bavi s problemom pomlajevanja, bo prej ali slej bistveno izboljšala svoje hošedanje uspehe. Pa je to, v kolikor gre za prid človeškega plemena, sploh vredno truda? Dvomim. Problem pomlajevanja plemena ima svojo najboljši rešitev v tem, da rodi- o otrobo razmeroma mladi starši.

Ce bi se pa posrečilo starcu vrniti vnanjost in mladostno moč dvajsetletnika, potem se bo tudi problem rojstev na mah spremenil."

Bojna letala

Poročilo o številu bojnih letal raznih držav, prečitano na zasedanju Društva narodov, je vzbudilo presenečenje posebno v Angliji. — Angleška javnost namreč ni vedela, da je Anglija glede vojaškega letalstva tako daleč zaostala za nekaterimi drugimi državami.

Francija ima 1687 bojnih letal, Anglija 706, Češkoslovaška 346, Španija 462, Jugoslavija 627, Rumunija 599, Amerika 1752, Japonska 1348. Če pristajemo še rezervna letala in pa civilne aeroplane, ki so narejeni tako, da se lahko vsak hip izpremenijo v bojne, ima Francija 3000 za vojno pripravljene letal, Anglija 1434, Italija 1507, Poljska 700, Češkoslovaška 687, Španija 649, Jugoslavija 924, Rumunija 799, Amerika 2351, Japonska pa 1939. Iz tega je razvidno, da je Anglija glede na število letal na petem mestu.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

(Nadaljevanje.)

Predtržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu	25
Prigodbe čebelarje Maje, trda vez	1
Pilec selivke, trda vez	75
Pred nevihto	35
Popotniki	60
Poznava Boga	30
Pirhi	30
Povodenj	30
Prakti Judek	25
Prisega Hurovskega glavarja	30
Pravilice in pripovedke (Koštunik)	40
1. zvezek	40
2. zvezek	40
Prvic med Indijanci	30
Preganjanje indijanskih mislonarjev	30
Robinson	50
Robinson Crusoe	50
Revolucija na Portugalskem	30
Rdeča in bela vrtinca, povest	30
Roman zadnjega cesarja Habsburiana	150
Rdeča megla	70
Rdeča lokarda	125
Serfant Diavolo, vez	150
Slovenski šaljivec	40
Slovenski Robinson, trd. vez	75
Suski invalid	35
Sveta Genovefa	50
Solnce in senca	65
Skrivnost najdenke	35
Skozi žirno Indijo	50
Sanjska knjiga, mala	60
Sanjska knjiga, velika	90
Sanjska knjiga, (Arabeska)	150
Spomini Jugoslovanskega dobrovolca, 1914—1918	125
Sredozemci, trd. vez	60
broš.	40
Stranote vojne	50
Stiri smrti, 4. sv.	35
Smrt pred hišo	65
Stanley v Africi	50
Spomin znanega potovaleca	150
Stritarjeva Antheologija, broš.	30
Sisto Sesto, povest iz Abruce	30
Sin medredjega lonce, Potopljani	30
roman	30
Študent naj bo, V. zv.	25
Sveta Neburga	35
Splaje, male povesti	35
Stezaledce	30
Sopek Samostana	35

Splošna Knjižnica:

Sveta uot	30
Svetlobe in senca	120
Slike (Meško)	60
Spake, humoreske, trda vez	50
SHAKESPEAREVA DELA:	
Macbeth, trd. vez	90
broširano	70
Othelo	70
Sen Kresna noči	70
Skrivnost najdenke	50
St. 1. (Ivan Albrecht) Najlena gruda, izvirna povest, 104 str., broširano	35
St. 2. (Rado Murnik) Na Bledu, izvirna povest, 181 str., broš.	50
St. 3. (Ivan Rozman) Testament ljudska drama v 4 dej., broš.	105 strani
St. 4. (Cvetko Golar) Poletno klasje, izbrane pesmi, 184 str., broširano	50
St. 5. (Fran Milčinski) Gospod Fridolin Zolna in njegove družici, veselomodre črtice I, 72 strani, broširano	25
St. 6. (Novak) Ljubosumnost	30
St. 7. Anderssonove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Utrva, 111 strani, broš.	35
St. 8. Akt štev. 113	75
Stev. 9. (Univ. prof. dr. Franc Weber.) Problemi sodobne filozofije, 347 strani, broš.	70
St. 10. (Ivan Albrecht) Andrej Ternoue, religiozna karikatura in minilosti, 55 str., broš.	25
St. 11. (Pavel Gotla) Peterčkov poslednje sanje, božična povest	35
St. 12. (Dr. Karl Engliš) Demar narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogriš, 236 str., broš.	30
St. 12. (Fran Milčinski) Mogočni pristan, narodna pravljica v 4. dejanjih, 91 str., broš.	30
St. 13. (V. M. Garšin) Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Znan, 112 str., broš.	30
St. 14. (Dr. Karl Engliš) Demar, narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogriš, 236 str., broš.	30

St. 15. (Edmond in Jules de Goncourt) Renee Maupierin	40
St. 16. (Janka Šancer) Življenje, pesmi, 112 str., broš.	45
St. 17. (Prosper Maricque) Verne duše v vrtah, povest, prevet Mirko Pretnar, 80 str., broš.	30
St. 18. (Jarosl Vrethický) Opevka lukovskega grafičarja, veselolga v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradac, 47 strani, broširano	25
St. 19. (Gerhart Hauptmann) Potopljivi avom, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 strani, broš.	50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gungoči in Komuranski, japonski roman, iz češčine prevet dr. Fran Bradac, 154 strani, broš.	45
St. 21. (Fridolin Zolna) Dvanaest kratkostihih zgodbic, II, 73 str., broš.	25
St. 22. (Tostoj) Krušarjeva soneta	60
St. 23. (Sophokles) Antigona, žalna igra, poslov. C. Golar, 60 str., broširano	30
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 335 str., broš.	30
St. 25. Poslednji dnevi Pompejev, II. del	30
St. 26. (L. Andrejev) Črna mase, poslov. Josip Vidmar, 82 str., broš.	33
St. 27. (Fran Erjavce) Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš.	35
St. 28. Tarzan sin opke	90
Tarzan sin opke, trd. vez	120
St. 31. Reka rake	25
St. 32. Živeti	25
St. 33. (Gaj Salustij Krisp) Vajna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 strani, broš.	50
St. 36. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani	65
St. 37. Domače živali	30
St. 38. Tarzan in svet	1
Stev. 39. La Boheme	90
St. 47. Misterij člove	1
Stev. 48. Tarzanove živali	90
Stev. 49. Tarzanov sin, trd. vez	120
St. 50. Silka De Graye	120
St. 51. Slov. balade in romane	30
St. 54. V metaju	1
St. 55. Namiziljni bolnik	50
St. 56. To in onaj	30
St. 57. Tarzanova mladost, trd. vez	120

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3573

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

Naj ljubezen joče

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil I. H.

(Nadaljevanje.)

Strpno kot ostru disonanco je zvenelo to vprašanje v soparno razpoloženje.

Otokar se strese in je hotel skočiti pokoneci.

— Moja žena, — mrmra, toda njeni prsti, ki jih je čutil v svojih laseh, so ga trdo držali pred njenimi nogami.

— Da, vaša žena, Otokar, njene pravice, ki jih ima do vas! Kaj vam morem tedaj biti jaz?

— Vse, Lila, sam ako hočeš, Samo izgovori besedo, po kateri tako hlepim, kot žejni po mrzlem studencu.

— Katero besedo hočeš? — priliznjeno se skloni k njemu.

— Da me ljubiš, Lila — to hočem slišati!

— In kaj potem? — vpraša Lila in ga pritegne k sebi in mu nepremično zre v oči.

— Potem boš moja, moja oboževana žena — moja boginja, — vzklíkne strastno.

— To vendar ne more biti, Otokar, — vi ste vezani — to je nemogoče.

— Je mogoče, Lila, — pravi s povdankom, — kajti samega sebe smatram prostega — v resnici sem že dolgo — jutri, mogoče danes boš to izvedela.

— Vi — vi ste se odpovedali svoji ženi? — Kot brez sape in v skrite zmagoslavju ji pridejo te besede iz njenih ustnic.

— Da, Lila, zaradi tebe sem to napravil — in, ali me boš sedaj poplačala?

Tedaj pa se Lila vrže z veselim krikom na njegove prsi.

— Da, Otokar, poplačati te hočem — ljubim te! In še dalje hočem ostati tvoja boginja in te vedno višje voditi! — O, že dolgo sem te ljubila! Nisem te privoščila drugi, ki te ne razume, ki ti je samo v napotje na tvojem življenjskem potu. Vem vse in že dolgo sem slutila, kaj je s teboj, kako težko so ti vsi teži nesrečnega zakona.

— Bil sem še tako mlad in neizkušen.

— In to je premeteno izbrala in te zvalila v svoje mreže.

Otokar prikima, sam ni vedel ničesar več, kakor samo to, kar so mu te bujne, rdeče dekletove ustnice, govorile. Vse je bilo tako daleč za njim; preteklost, ki mu jo je pripravila nesebična, požrtvovalna ljubezen žene, je bila davno pozabljena. Živel je samo sreči teh dni, ko mu je Lila Plotova naklonila vso srečo. Ne namo blesteči lepoti so visele njegove umetniške oči in je na njej vsak dan našel nove čare.

Otokar sedi na divanu in jo potegne na svoja kolena. Ljubezni-vo pritisne Lila svoje lice na njegovo rame, ovije njegovo glavo s svojimi mehkiimi, dišečimi lasmi in mu šepče vse čudovite besede, da je bil ves omanjen. In bila je vesela, da je videla pred seboj moč tako udanega in brez moči.

Nekdo potrka, Lila skoči pokoneci, medtem ko zakliče Otokar: — Notri! — Toda njeni lasje se zapleto v gumb njegovega slikarskega suknjica, tako da se ni mogla naglo oprostiti in jo je došle našel v precej mučnem položaju.

— O, ti si, Rudolf! — vzklíkne Otokar nekoliko v zadregi, medtem pa pomaga Lili, da iztrga lase z gumba, kar se ni zgodilo brez boleasnih vzdihov mladega dekleta.

— Da, jaz sem, — pravi Rudolf in pogleda oba in na obrazu je bilo videti, da tega ne odobrava. — Mogoče vaju motim.

— Ne! — pravi Lila in vrže svoje plave lase preko ramen ter se izziva je nasmeje Rudolfu.

Rudolf si z roko zakrije oči in se obrne vstran. Na stojalu zagleda napol dogotovljeno sliko ženske. Otokar sledi njegovemu pogledu. — Kaj misliš, ali je podobna? — ga vpraša živahno.

— O tem nimam meročajne sodbe. Nimam nikake umetniške sposobnosti, — odgovori hladno.

— Pa bi se potrudili, da bi se tega naučili, — pripomni Lila, — ako imate velikega umetnika za brata.

— Nimam za t. ačasa.

— Seveda, vi ste dr. jur. in rezervni častnik in vam to vzame ves čas in nimate nikakega pojma za kaj — višjega. Seveda, ko ste enkrat dosegli doktorsko čast, je bil vaš edini cilj še modra vojaška suknja, — in Lila ironično salutira.

Nekaj trenutkov jo ostro gleda, nato pa skomigne z ramo in je s tem pokazal, da se po njegovem mnenju ne izplača zaplesti se z Lilo v kak pogovor.

— Pred eno uro sem se vrnil, ker mi včeraj ni bilo mogoče, — pravi bratu. — Sicer pa sem te pričakoval doma.

— Ravno sem bil najboljšje razpoložen za delo in sem se tega moral poslužiti, kajti danes ni zadostne svetlobe, — plapolajoča rdečica se razlije preko Otokarjevega bledega obraza, ko zapazi zaničljive poteze okoli bratovih ust. Lila si brezskrbno popravlja lase ter sedi na robu divana in guga svoje noge.

— Ali nisi nič radoveden na uspeh mojega potovanja?

— Seveda in te prosim, da mi kaj o tem poveš.

— Z-daj — in tukaj-tj — Neprikrito presenečenje je bilo v tem vprašanju.

— Zakaj ne? Saj si zaradi tega prišel.

— Seveda! Toda samo, ker sem mislil, da si sam. Gotovo ne bova Lile s tvojo zadevo dolgočasila. Zato bom prihranil svoje poročilo pozneje.

— Mene ne dolgočasi nobena stvar, ki zadeva Otokarja, — pravi Lila.

— Toda to niso samo Otokarjeve zadeve, temveč tudi neke druge osebe, o kateri nočem govoriti med tujimi ljudmi.

— Tuja? Nikdo ni Otokarju tako blizu kot jaz, — reče Lila.

Z velikim zanimanjem pogleda Rudolf svojega brata.

— Prosim, da mi razložiš Liline besede — ali ti je bližje kot tvoja — žena?

— O, ona Marija Virbnikova ni bila nikdar njegova žena. Saj ste že sami rekli, Rudolf, — pripomni Lila zmagoslavno.

Mladi jurist nagubani čelo in začuden pogleda brata.

— Pa je vendar-le tako, Rudolf. Ti in vsi ste se prepričali, da oni korak, ki sem ga napravil pred petnajstimi leti ni bil veljaven in zdaj —

— Si naenkrat prišel do spoznanja, kot se mi zdi, — odgovori Rudolf pikro.

— Kaj misliš s tem? Tega ne razumem.

— Jaz poznam tvojega brata prav dobro, — pripomni Lila. — Izpodbija se nad tem, — da naj bo — da hočem postati tvoja žena, Otokar.

— Kaj —? To vendar ni mogoče! — Rudolf je bil ves iz sebe. Razgovor obeh je smatral samo za majhno ljubimkovanje, s katerim si je hotela Lila Plotova napraviti na Hmeljniku samo malo bolj veselo življenje, drugega pa nič. In mnogokrat je Rudolf majal z glavo nad Otokarjem in o odobraval njegovih dejanj; saj je vendar imel dovolj drugega, bolj resnega dela, kot pa razvajenemu dekletu preganjati čas.

— Zakaj ne bi to bilo mogoče? — vpraša Lila užaljena. — Ali

mogoče tudi mislite, da grafica Plotova ni še vredna stanu grofov Verdinov? Zelo ste ponosni, gospod grof!

Izzivaje mu gleda v oči ter dvigne glavo pokoneci.

Rudolf se ne zmeni za njene besede, temveč se obrne na brata.

— Otokar, ali Lila govori resnice?

Otokar nekoliko pomišlja, toda na Lilin resni pogled prizna. Zelo ne ljubo mu je bila bratovo izpraševanje.

— Nerazumljivo! — mrmra Rudolf in maje z glavo.

Tedaj pa se postavi predenj Lila.

— Kaj je nerazumljivo? Da me Otokar ljubi? Ali s tem mislite, da si je s tem zmešal svoj okus? — vpraša ježno.

— Ne — temveč to smatram za veliko surovost! — odgovori Rudolf mirno.

Lila krikne od jeze.

(Dalje prihodnjic.)

BOŽANSTVO — DELEGAT V ŽENEVI

Ženeva, stolno mesto Društva narodov, je v zadnjih dvanajstih letih sprejela ljudi najrazličnejših plemen in položajev. Ministri so seveda v večini, saj jih pri najmanjši konferenci Društva narodov ne pride nikdar manj kot 40 ali 50.

Pa tudi predsedniki vlad in polavljari držav, med njimi kralji in člani kraljevskih družin niso redki gosti. Romunski kralj Karel in egiptovski kralj Faud sta si že uradno ogledala mesto zborovanj Društva narodov, Falzal, kralj Iraka pa je bil že ponovno gost najvišje mednarodne institucije. Nedavno je prišel v Ženevo črni abesinski prestolonaslednik, žalibog niso imeli takrat dovolj časa, ko so bili vsi člani raznih komisij zavzeti z dogodki na Daljnem vzhodu.

Na razorožitveni konferenci pa vzbujajo največjo pozornost delegati, ki ni samo ministri, ki ga v njegovi deželi spoštujejo kot božanstvo, je več kot vsak absolutistični vladar. To je vsemogoči Aga Khan, lepo raščen orientalec, tem-
lahko optimist, ker je eden naj-
in oči, ki jih zakrivajo z zlatom;

obrobjeni naočniki, uživa med svojimi mohamedanskimi podložniki največje spoštovanje; imenujejo ga Mohamedovega naslednika, "Inkarnacijo Alaha"; on uživa med njimi božanske časti. Na zunanaj Aga Khan niti malo ne kaže o tej veliki časti, nič ne razodeva, da se za njegovim visokim čelom skrivajo tajnosti vohoda. Aga Khan je v vseh ozirih lep tip zapadnega kavalirja, vsaj dokler je v Evropi. Nedavno se je poročil z neko lepo Parižanko. Vsako leto živi štiri mesece v Parizu in njegovi konji so znani na vseh mednarodnih tekmah v Evropi.

Tudi v politiki je povsem zapadnjaški. Baže je skupaj s francoskimi delegati izdelal predloge za razorožitveno konferenco. Njegova maksima je: "Svet pripada optimistom!" Govorj pogosto in vedno končuje svoje govore: "Na tej konferenci moramo priti do kakega uspeha in to je mogoče, če ne bomo malodušni, kajti svet pripada optimistom."

Božanstveni delegat je seveda lahko optimist, ker je eden naj-
bolj bogatih ljudi na zemlji.

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

216 West 18 Street

New York, N. Y.

CIGANSKA ŽALOIGRA V GOZDU

V Stružkem borštu, blizu Rateža, domujejo poleti in pozimi številne ciganske družine, ki se preživljajo s pripravljanjem gramoza na cesti, deloma za beračenjem in raznimi "obiski" v okolici. Kakor sploh med človeškimi otroki, tudi med ciganskim narodom ni vedno soglasja; pogosto nastanejo med njimi prepripi in sovražnosti, ki čisto vodijo v obup in rode številne nesreče in bridkosti.

Te dni je postal žrtev te strasti si volasi eigan iz rodovine Brajdičev, oče številnih otrok in skrben poglavar svoje družine. Med njim in drugimi cigani v gozdu, je že dalj časa vladala neka mržnja, do so ga prezirali in ga niso mogli trpeti v svoji sredi. Vedno so mu obljubljali pogin, dokler ga niso pretekle dni za vedno odstranili iz svoje srede.

Si volasi eigan Brajdič je skupno s svojimi otroci sedel ob žarečem ognju in pripravljali sebi in družini borno večerjo. Razgovarjali se se je s svojimi otroci, razmišljal o preteklih časih in delal načrte za bodoče dni. Sredi teh razgovorov pa ga naenkrat zmoti v bližini hrup, vpitje in razgrajanje pijanih ljudi. Ozre se — in že zagleda, kako se bližajo nekateri cigani s sekirami v rokah, pijani in polni divje maščevalnosti.

Takoj spozna Brajdič kaj to pomeni. Hoče zbežati — a je prepozno! Pijani cigani navale nanj, ga bijejo s sekirami, da se iz mnogih ran krvave in nezavesten, zgrudi po tleh. Nato pograbbijo z ognja lonce vode in polijejo z njo ubogo žrtev, da so — poleg krvavih ran — še grozne opekline pokrile njegovo staro, onemoglo telo.

Tedaj so se na kraj žalosti vrnili otroci starega Brajdiča, ki so se bili preje, ob napadu, boječe razkropili po širnem gozdu. Jokaje so pobrali svojega, na pol mrtvega očeta, ga položili na voz in odpeljali v mestno bolnišnico, uro hoda daleč.

Tam je ubogi eigan preživel par dni v groznih bolečinah, nato pa so otroci zopet šli ponj in so ga odpeljali domov. Med težko, mukopolno vožnjo, je stari mož obilo trpel, a umilila se ga je tedaj do brotna smrt in mu oprostila dušo iz trpečega telesa.

Umrj je in pokopali so ga na pokopališču v Brusnicah, nedaleč od tihega gozda, svobode polnega gozda, kjer je preživel svoja najlaša mladostna leta in kjer je tudi sedaj, ob koncu dneva, zatisnil svoje trudne oči.

Njegovi ubijalci pa se pokore za težkimi zidovi.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj Vam je naročnina pošla. Ne čakajte tora! da se Vas opominja, temveč obno vite naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA

Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushin

COLORADO

Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Culig, A. Saffa
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS

Aurora, J. Verblich
Chicago, Joseph Blush, J. Bevdic,
J. Lukanic, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian
Joliet, A. Anzelc, Mary Samblich
J. Zalelet, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spellch
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Anton Kobal
Springfield, Matija Barborich
Waukegan, Jože Zelenc

KANSAS

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND

Steyer, J. Černe
Kitzmillier, Fr. Vodopivec

MICHIGAN

Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA

Chisholm, Frank Gouze, Frank Pucelj

Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouze

MISSOURI

St. Louis, A. Nabrgoj
St. Paul, M. F. Panlan

MONTANA

Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan

NEBRASKA

Omaha, P. Broderick

NEW YORK

Gowanda, Karl Strnlsha
Little Falls, Frank Masle

OHIO

Barberton, John Balant, Joe Hla
Cleveland, Anton Bobek, Chas
Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik
Euclid, P. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kurš
Niles, Frank Kogovsek
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA

Ambridge, Frank Jakša
Bessemer, Mary Hribar
Braddock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobeck
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yerina
Conemaugh, J. Brezovec, V. do
vanšek
Crafton, Fr. Machek
Export, G. Previč, Louis Zupan
čič, A. Škerlj
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank
renchack
Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polantz, Martin
Koroshetz

SHIPPING NEWS

17. marca:

New York, Hamburg, Cherbourg
Europa, Cherbourg, Bremen

18. marca:

Olympic, Cherbourg

22. marca:

de France, Havre

23. marca:

Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

24. marca:

Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

25. marca:

Bremen, Cherbourg, Bremen

28. marca:

Mauretania, Cherbourg

29. marca:

New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

31. marca:

Hamburg, Hamburg, Cherbourg

1. aprila:

Majestic, Cherbourg

2. aprila:

Milwaukee, Hamburg, Cherbourg
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

6. aprila:

Aquitania, Cherbourg

7. aprila:

Deutschland, Hamburg, Cherbourg

8. aprila:

de France, Havre
Olympic, Cherbourg

9. aprila:

Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

13. aprila:

Bremen, Cherbourg, Bremen

14. aprila:

New York, Hamburg, Cherbourg

15. aprila:

Mauretania, Cherbourg

20. aprila:

Europa, Cherbourg, Bremen

21. aprila:

Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

22. aprila:

France, Havre
Majestic, Cherbourg

23. aprila:

Cleveland, Hamburg, Cherbourg
Statendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

27. aprila:

Aquitania, Cherbourg

28. aprila:

Hamburg, Hamburg, Cherbourg

29. aprila:
Columbus, Cherbourg, Bremen
Homeric, Cherbourg

30. aprila:
de France, Havre
Volendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

4. maja:

Berengaria, Cherbourg

5. maja:

Bremen, Cherbourg, Bremen
Deutschland, Cherbourg, Hamburg

6. maja:

Olympic, Cherbourg

7. maja:

Mauretania, Cherbourg,
Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

12. maja:

Europa, Cherbourg, Bremen
New York, Cherbourg, Hamburg

14. maja: